

ПРИМ. ДР МИЛОШ БАЧАНАЦ – ПОЧАСНИ ГРАЂАНИН ГРАДА КРАЉЕВА

„ОРАО СА РАДОЧЕЛА“

Напредлог „Првог крста“ Краљево
Нградоначелник Града Краљева
Љубиша Симовић, у складу са својим
овлашћењима, додељио је признање почасног
грађанина Града Краљева прим. др Ми-
лошу Бачанцу, офтальмологу из Краљева.

Доктор Бачанец рођен је 1945. године у засеку Зашиље, месни канцеларија Рудно, где је завршио основну школу, а осмогодишњу школу у Денићима у Општини Ивањица. На овај други део осмогодишњег школовања, које је иначе завршио са одличним успехом, доктор Бачанец је посебно поносан јер је од свог засека до школе морао да пешачи читавих 18 километара у једном правцу. По завршеној осмогодишњој, као дечак из последње тачке Општине Краљево одлази у Београд на средњошколско образовање за позив санитарног помоћника, који су по мишљењу његовог отца најбоље пролазили у ратовима. Колики је то био цивилизацијски шок тешко је описати, али чињеница да се доктор Бачанец оженио Београђанком и у Београду завршио и медицински факултет говори да се ради о јакој и прилагодљивој личности. Ту своју снагу и енергију показао је и одлуком да се, поред заводљивих понуда да остане да ради у некој од београдских медицинских центра, врати у Краљево и буде што ближе свом завичају. Као млади лекар запослио се у Фабрици вагона Краљево, где га је један инцидент у Ливници приказао као веома присебног и храброг човека. Догодило се, априла 1975. године, трођање угљен-моноксидом и петорица рачника, од укупно 25, остали

Доктор Милош Бачанец са супругом Наташом

су у димљаку у веома тешком стању. Доктор Бачанец, иако млад лекар, није нимало оклевao, већ се попео на кров Ливнице и раднике који су већ били клинички мртви реанимираo дивајући им инјекције директно у срце. Шта више, његово знање резервног официра доприноело је да организе читаву акцију спасавања и предупреди панику која је, у тим ситуацијама, погубна. Успео је да спасе четворицу радника, а један је, никако, преминуо. За овај храбри гест добио је и Орден заслуга за народ.

Своје стручно усавршавање доктор Бачанец је усмерио ка офтальмологији,

коју је специјализираo у Београду, да би по специјализацији ријално као очни лекар пуне 32 године. Деведесетих година добио је и звање примаријуса на основу приложених радова из своје струке, које је писао и успешно бринио. Неки од радова су објављени и у иностранству. Колико је у свом раšном веку преузимао пацијената мери се хиљадама, јер је у само једној години средњом седамдесетим преузимао њих 19 хиљада.

Прим. др Милош Бачанец је три месеца у пензији, а девет месеци без супруге која је преминула и сахрањена на Радочелу, у завичају Бачанца. Како нам је сам доктор

Бачанец рекао, његова покојна супруга је веома волела његов родни крај, а њега, свог супруга, већ је наградила звањем „Орла са Радочела“. Са супругом Наташом има двоје деце: ћерку Мирославу која ради као зубни техничар у Краљеву и сина Владимира који је инжењер геологије запослен у „Колубари“.

Животни пут доктора Милоша Бачанца може деловати веома необично, али он се не разликује од биографија плејаде изузетних људи који су потекли из српских села, у коме се дух љубави према отаџбини и велике жртве увек неговао. Ко год је имао прилике да се са њим упозна у било којој прилици, ако је искрен морао би да каже да се срео са једним веома културним господином и посвећеником свог послана.

Др Бачанец на почетку каријере